

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

6TE ÅRG.

DEN 25 JUNI 1905.

N^O 39

Återgifvande af text eller illustrationer ur HVAR 8 DAG utan särskild öfverenskommelse förbjudes.

INNEHÅLL: Henrik Åkerman. † — P. T. Cleve. † — K. S. Husberg. — Stockholms stadsfullmäktiges pristäflan om bostadsritningar. — Det första elektriska lokomotivet vid Sveriges statsbanor. — Konungens officersjubileum. — Hyllningarne för konungen. — Nyutnämnda envoyéer. — H. Poincaré. — Prins Gustaf Adolfs bröllop. — Windsor slott. — Det stundande kejsarbesöket. — Ett nytt musikinstrument. — Medirid, Rysslands förnämsta koloni för japanska fångar. — Den marockanska frågan. — O. D.-kören på turné. — Landbruksmötet i Skara. — "Bärplockningen" af Hjalmar Höglund. — Veckans porträttgalleri. — En fosterländsk fest.

P. A. B. HVAR 8 DAGS-TRYCKERI. GÖTEBORG. 1905.

Foto. Klemming, Stockholm.

HENRIK ÅKERMAN. †
SVERIGE-NORGES ENVOYÉ I PARIS.

Attiché: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre Stålm—Ösp.

HENRIK ÅKERMAN. †

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

En af våra allra förnämsta diplomater, svensk-norske envoyén i Paris, Henrik Åkerman, afled därstädes den 13 juni, 65 år gammal.

Porträtt af envoyén HENRIK ÅKERMAN, taget som minister i Wien.

I trots af sin ofrälse börd uppsteg Å. till sin höga värdighet, detta på grund af sin ovanliga intelligens och duglighet. Hans politiska rapporter lära ha varit mönster i sitt slag, lämnande klara och vida öfverblickar af ställningar och förhållanden och affattade i synnerligen underhållande form.

Med riktig uppfattning af tidens kraf ägnade Å. ett segt och djupgående arbete åt ekonomiska frågor, handeln och samfärdseln, och var äfven på detta sätt sitt land till mycken nytta. Han var bland annat en af de mest energiska upphofsmännen till Sveriges Exportförening.

Å. var till det yttre synnerligen representativ, hvilket äfven i viss mån bidragit till hans framgångar. Han var högt värderad af framstående utländska politiska personligheter och intog i allo ett bemärkt rum bland diplomater.

* * *

Född d. 17 juli 1840, anställdes Å. 1860 såsom attaché vid beskickningen i Bryssel och blef två år därefter andre sekreterare i utrikesdepartementet. Redan 1865 utnämndes han till legationssekreterare i Berlin och hemkallades året därpå till förste sekreterareposten i departementet. Efter kortare tjänstgöring i London, Bryssel och Haag, blef han 1869 legationssekreterare i Paris, hvarest han, flera gånger i egenkap af chargé d'affaires, stannade till 1877, då han utnämndes till ministerresident i Madrid. År 1882 erhöi han rang af ministre plénipotentiaire, utnämndes 1884 till envoyé i Wien och 1890 till envoyé i London, från hvilken post han återkallades 1895 för att gifva rum åt f. d. utrikesministern greve K. Lewenhaupt och försattes i disponibilitet. Denna tid tillbrakte han i Djursholm i lugn och ro. År 1899 utnämndes han till envoyé i Paris, från hvilken post döden nu bringat honom att afgå.

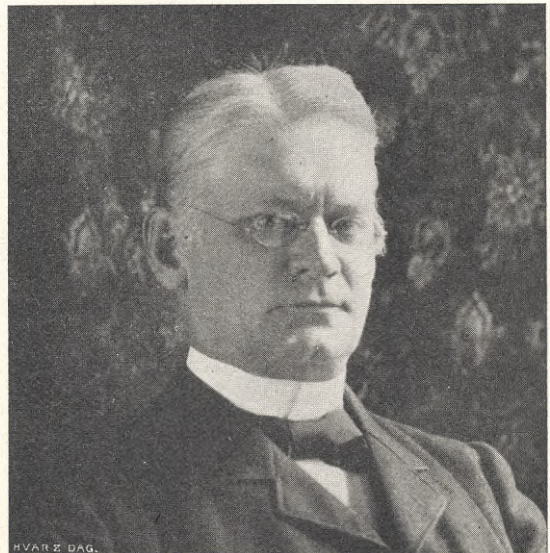
P. T. CLEVE. †

Foto. Ovesén, Sthlm.

Kliché: Bengt Sjöversparre. F. professorn i kemi, PER TEODOR CLEVE, afled i Uppsala den 18 juni vid 65 års ålder. Biografi i H. 8 D. VI: 22.

K. S. HUSBERG.

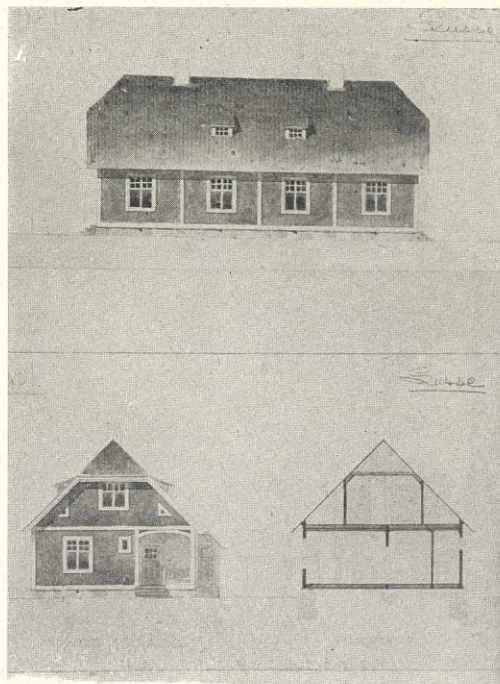

Efter fotografi.

Kliché: Bengt Sjöversparre.

Till chef för Ecklesiastikdepartementet är utnämnd statsrådet KARL SIGFRID HUSBERG. Biografi i H. 8 D. V: 52.

STOCKHOLMS STADSFULLMÄKTIGES PRISTÄFLAN OM BOSTADSRITNINGAR.

HVAR 8 DAGS fotograf i Södm.

Stockholms stadsfullmäktiges bostadskommitté utfärdade för en tid sedan inbjudan till pristäflan om ritningar till bostadshus, innehållande smålägenheter om 1 à 2 rum och kök.

Täflingen har omfattat tre olika byggnadstyper: Typ I. fristående envåningshus af trä eller tegel med 2 lägenheter, hvardera om 2 rum och kök. Typ II. fristående tvåvåningshus af trä eller tegel med 8 lägenheter, hvardera om 1 rum och kök. Typ III. fristående trevåningshus af tegel med 6 lägenheter, hvardera om 2 rum och kök. Till samtliga byggnader skulle finnas nödiga utrymmen såsom förstuga, skafferier, vindskontor jämte behöfliga uthus.

Icke mindre än 263 täflingsritningar inkommo, hvaraf följande prisbelönats:

Inom typ I: med första priset: n:r 62, motto "Lusse" (1), hrr M. Eriksson, Djursholm, och K. Wengelin, Stockholm; med andra priset: n:r 198, motto "Roskvarter", hr Ivar Calmänder, Stockholm. Inom typ II: med första priset: n:r 85, motto "8 hem" (2) hr Wald. Johanson, Stockholm; med andra priset: n:r 200, motto "Union" hr C. Zetterberg, Stockholm. Inom typ III: med första priset n:r 123, motto "Gamla Stockholm" (3), hr Ivar Calmänder, Stockholm; med andra priset: n:r 6, motto "Eije", hr Axel Wetterberg, Stockholm.

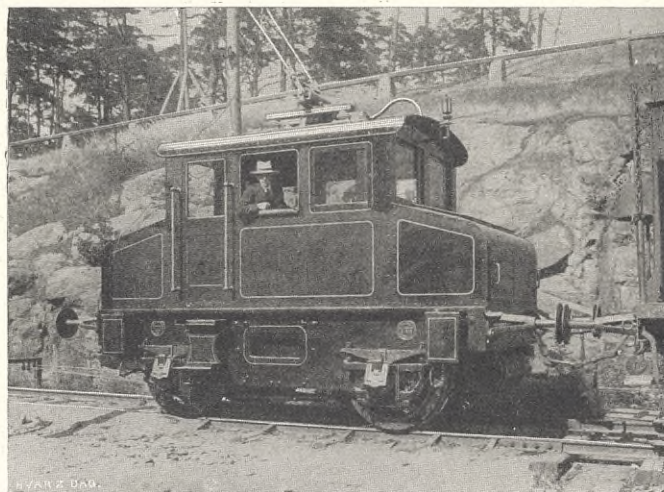
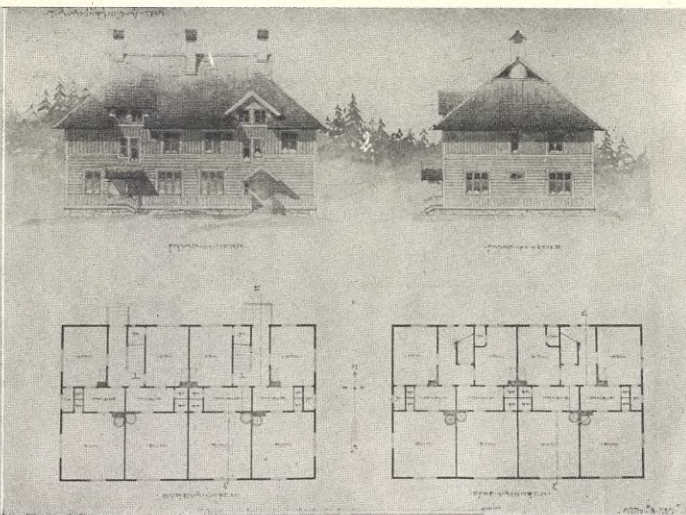
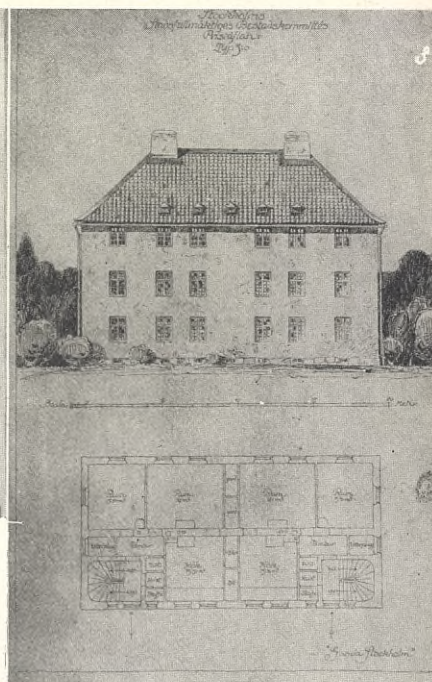

Foto. HVAR 8 DAG.

DET FÖRSTA ELEKTRISKA LOKOMOTIVET VID SVERIGES STATSBANOR.

Kliché: Bengt Sjöveersparre.

Kliché: Bengt Sjöveersparre.

Vi lämna här några fotografier af de första prisbelönade förslagen.

* * *

Elektrisk järnvägsdrift å de svenska statsbanorna är den stora framtidsstanken, och riksdagen har lämnat anslag för anställande af försök härmed. Dessa försök skola utföras å linien Karlberg—Värtan, där elektriska luftledningar anbragts. Lokomotivet anlände nyligen till Sverige från Westringhousebolaget i Amerika, där det bestälts. Kostnaden för detsamma utgör omkr. 50,000 kr. Dess drifkraft är beräknad till 300 hästkrafter. Elektriska lokomotiv med ända till 700 hästkrafter styrka tillverkas äfven och betinga ett pris af 100,000 kr. I S:t Louis utställdes ett jättelokomotiv för elektrisk drift med nära dubbelt så stor kraft som sistnämnda.

Lokomotivet kommer att förses med elektrisk luftbroms stående i förbindelse med luftbromsarna å personvagnarna, då sådana medföres.

Utom detta lokomotiv är ett dylikt beställt i Berlin, äfvensom motorvagnar. För försöksdriften är en provisorisk kraftstation med ångturbiner uppförd vid Tomtebodan, utvecklande 540 hkr.

KONUNGENS OFFICERSJUBILEUM.

KONUNG OSCAR SOM UNG OFFICER.

Efter ett porträtt i "Svea" 1847.

Den 19 juni var konungens 60-årsdag som officer i svenska armén och flottan, med anledning hvaraf amiralitetet, anfördt af statsrådet Palander samt generalitetet, anfördt af statsrådet Virgin framförde flottans och arméns lyckönskningar.

* * *

Det storartade tåget till Rosendal har följts af hyllningar flerstädes i landet — af större eller mindre omfång, allt efter platsens storlek, men alla präglade af en gripande hängifvenhet för konung och fosterland. — Vi återgifva tyvärr möten här vid,

HYLLNINGARNE FÖR KONUNGEN.

Foto. Axel Larsson, Göteborg.

I GÖTEBORG DEN 15 JUNI.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjögersparre Sthlm—Gbg.

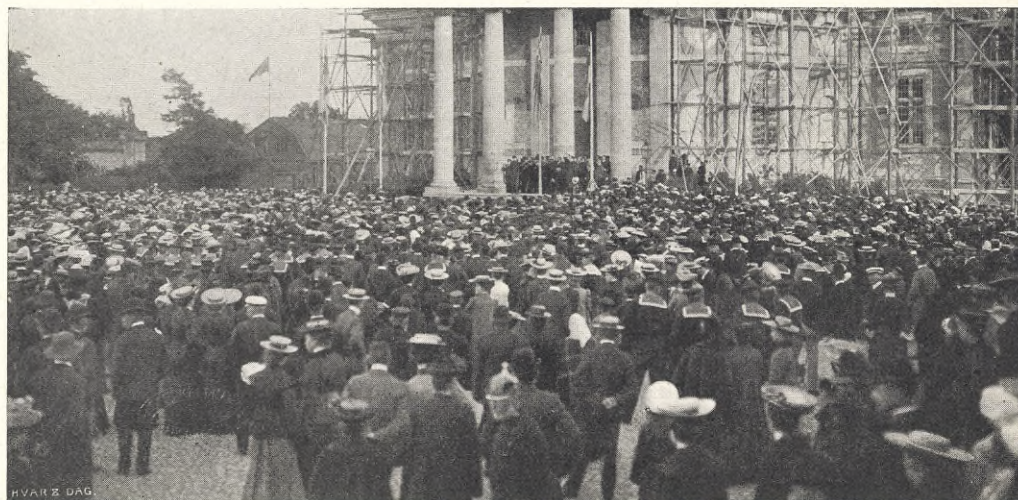

Foto. Källman, Karlskrona.

I KARLSKRONA DEN 10 JUNI.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöfersparre Sthlm—Gbg.

NYUTNÄMNDA ENVOYÉER.

Efter porträtt.

H. J. BECK-FRIIS I WIEN.

Kliché: Bengt Sjöfverparre.

Kungl. m:t har d. 9 juni utnämnt och förordnat

till envoyé extraordinaire och ministre plénipotentiaire vid kejsrl. och kungl. österrikisk-ungerska hofvet envoyé extraordinaire och ministre plénipotentiaire vid Höga Ottomanska Porten friherre *H. J. Beck-Friis*;

till envoyé extraordinaire och ministre plénipotentiaire vid Höga Ottomanska Porten legationsrådet vid beskickn. i London friherre *Ch. E. Ramel*, samt

till envoyé extraordinaire och ministre plénipotentiaire hos Kungl. belgiska och kungl. nederländska hofven legationsr. vid beskickn. i Köpenhamn, t. f. chargé d'affaires i Wien friherre *G. M. M. Falkenberg*.

Efter porträtt.

G. M. M. FALKENBERG I BRYSEL OCH HAAG.

Kliché: Bengt Sjöfverparre.

H. POINCARÉ.

»EN AF ALLA TIDERS FRÄMSTE MATEMATIKER».

Stockholm har under dagarna 17 till 20 juni gästas af en af samtidens främste vetenskapsmän, den berömda franske matematikern, professorn i coelest mekanik vid la Sorbonne i Paris, Henri Poincaré.

M. Poincaré har nyligen ingått i sitt 51:a år. Han är född i Nancy och tillhör en i flera riktningar berömd släkt. Hans fader var en af Frankrikes främste läkare, hans kusin är den bekante politikern Poincaré, hvilken flera gånger beklädt ministertaburetter. En annan kusin är fysikern Lucien Poincaré. Det var Henry Poincarés arbeten öfver de så kallade automorfa funktionerna som först gjorde hans namn berömdt. De äro nedlagda i fem stora afhandlingar i de första banden af vår svenska tidskrift Acta Mathematica, och Poincaré blef genom desamma på en gång en af alla tiders främste matematiker.

Hans produktivitet har

HVARZ DAG.

H. & D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Professor Poincaré (1) med sin värd, professor Mittag-Leffler (2) å Djursholm.

Kliché: Bengt Sjöfverparre.

redan varit ovanligt rik och omfattar redan mer än 277 olika böcker och afhandlingar. Hans mest bekanta arbete torde vara "Sur le probleme des trois corps et les équations de la dynamique", hvilket framkallades af samt belönades med det matematiska pris, som konungen på sin 60-årsdag utdelade. Han har i detta arbete med djupaste originalitet samt genomträngande skarpsinne öppnat nya förut obrutna vägar för himmelens mekanik, och den teoretiska astronomen har efter Laplace intet större namn än hans.

Bland allmänheten har han på senare tider blifvit bekant och beundrad genom sina båda halfpopulära böcker "La valeur de la science" och "La science et l'hypothese", af hvilka utdrag publicerats äfven i svenska tidningar.

Han var under uppehållet här professor Mittag-Lefflers gäst å dennes villa å Djursholm.

PRINS GUSTAF ADOLFS BRÖLLOP.

Från HVAR 8 DAGS korrespondent i London.

Prins Gustaf Adolfs och prinsessan Margarets bröllopsdag ingick under det mest strålande junisolsken. Den lilla staden Windsors gator voro från tidigt på morgonen till trängsel fyllda af högtidsklädda stadsbor och främlingar, och hvarje anländande lag medförde nya skaror af skådelystna. Highstreet, den förnämsta gatan, och hvilken äfven leder upp till hufvudentrén till slottet, var fästligt dekorerad med guirlander och flaggor, och man såg flerstädes synnerligen smakfulla kompositioner af svenska och brittiska fanor. Afvenledes inne i London var svenska flaggan hissad såväl å de förnämsta hotellen som klubbar och offentliga byggnader. Det var en bemärkelsedag för landsmännen i världsstaden, ty knappast kunde de behagligare erfaras, att de tillhörde "den mäst gynnade nation". Vid kronprinsparets ankomst till London var det endast "all Swedes" som fingo tillträde till järnvägsstationen och samma tillmötesgående visades landsmännen af mayorn i Windsor, som med synnerlig älskvardhet lämnade "The Scandinavians" tillfälle att åse bröllopsprocessionen till St Georges Chapel.

Prins Gusaf Adolf var den förste, som lämnade slottet att begifva sig till kyrkan. Han åtföljdes af prinsarne Eugen och Vilhelm, hvarefter kom en afdelning af lifgardet. 5 minuter senare anlände kung Edward, drottning Alexandra, kronprins Gustaf och kronprinsessan Victoria, hertiginnan af Connaught (prinsessan Margarets moder) prins George af Wales samt kediven af Egypten.

2 minuter före vigselns början inträdde prinsessan Margaret, ledd af sin far, hertigen af Connaught. Under vägen från slottet till kyrkan var H. K. H. hälsad af de mäst entusiastiska lefverop från de tusentals åskådare, som samlats å slottsplanen.

Under tiden hade bröllopsgästerna intagit sina platser i kyrkan. Då konungaparet samt kronprinsen och kronprinsessan intog sina platser spelades från orgeln dr Elgars "Imperial march".

Konungen bar fältmarskalksuniform, kronprins Gustaf svensk generalsuniform, prinsarna af Wales och prins Vilhelm sjöofficersuniform samt prins Gustaf Adolf och prins Eugen husaruniform. Drottning Alexandra bar blå och kronprinsessan hvit sidenklädning. Då samtliga furstliga personerna samt öfriga gäster intagit sina platser, inträdde bruden ledd af hertigen af Connaught. Under orgelns toner framträdde hon till koret, hvarest prins Gustaf Adolf gick henne till mötes. Hertigen af Connaught öfverlämnade nu brudens hand åt prinsen, och brudparet trädde fram till altaret, hvarefter vigseln för rättades af ärkebiskopen af Canterbury. Prinsen afgaf sina svar med hög och tydlig röst och utan minsta främmande accent. Prinsessan Margaret som var djupt rörd, talade däremot ytterst lågt och kunde nog ej höras mer än af de närmast stående.

Före vigselns början hade bruden till sin syster, prinsessan Victoria Patricia, öfverlämnat sin bukett, sammansatt af de char mantaste rosor.

Efter vigselceremoniens slut lämnade brudparet kapellet, under tonerna af Mendelsohns bröllopsmarsch, samt begaf sig tillbaka till slottet, hvarest de öfriga furstliga personerna sedermera anlände, då vigselcertifikatet undertecknades i "Hvita förmaket" samt bevittnades af Kung Edward och drottning Alexandra samt af brudparets föräldrar. De furstliga personerna intog därefter lunch i Waterloo Chamber "the state Diningroom", dit de tågade i procession från "Hvita förmaket" genom "Green Drawingroom". Intet annat tal hölls än den af konungen uttalade skålen för brudparet.

För öfriga gäster serverades lunch i St Georges Hall. Kl. 4,10 lämnade brudparet Windsor, åtföljdt till stationen af hertigen af Connaught samt prins Arthur. Och kl. 4,20 gick tåget ut från Windsor under den församlade mängdens hurrarop att föra de nygifva till Saighon Grange, hvarifrån de på fredagen fortsatte till Irland.

Efter fotografi.

Kilohé: Kem. A.-P. Bengt Sjöström.

FRÅN BRÖLLOPET I WINDSOR: Prinsarne Gustaf Adolf, Vilhelm och Eugen åka till St Georges Chapel.

WINDSOR SLOTT, DÄR PRINS GUSTAF ADOLFS BRÖLLOP ÄGDE RUM.

Efter fotografier

1. WINDSOR SLOTT. 2. S:T GEORGES CHAPEL, där vigselakten försiggick. 3. WHITE DRAWINGROOM, där vigselcertifikatet undertecknades. 4. WATERLOO CHAMBERS, där de kungliga personerna intogo lunch. Porträttet i öfre hörnet är af vigselförrättaren, ärkebiskopen af Canterbury, D:R DAVISON.

Ansatt: Kem. A.-B. Hengt Skifversparre Stålm—Öbg.

PRINS GUSTAF ADOLFS BRÖLLOP.

— 622 —

— 623 —

Efter fotograf.

DET FURSTLIGA BRUDPARET LÄMNAR S:T GEORGES CHAPEL, DÄR VIGSELN FÖRRÄTTATS.

Kilobild: Kem. A.-B. sista sidan 816, versjoner 816m—176g

Den vackra gruppen ovan är efter en *originalfotografi* tagen vid bröllophögtidligheterna af konung Edwards hoffotograf Downey, den ende som fick tillträde i och för fotografering.

Bilden visar *Prins Gustaf Adolf* och *Prinsessan Margaret* jämte tärnor: *Prinsessan Patricia af Connaught* (bakom bruden), *Prinsessan Mary af Wales* (sittande), *Prinsessorna Eva af Battenberg* och *Beatrice af Sachsen-Koburg* (vid Prinsens högra sida).

SENASTE PORTRÄTT AF
KEJSAR WILHELM.

Kliché: Bengt Sjöforsparre

Efter fotografi.
Gardes-jägarbataljonen i Potsdam har inöfvats att blåsa signaler på 1 mtr långa ANTILOPHORN från Västafrik. kolonien skänkta till kejsaren.

Kliché: Bengt Sjöforsparre

Efter fotografi.

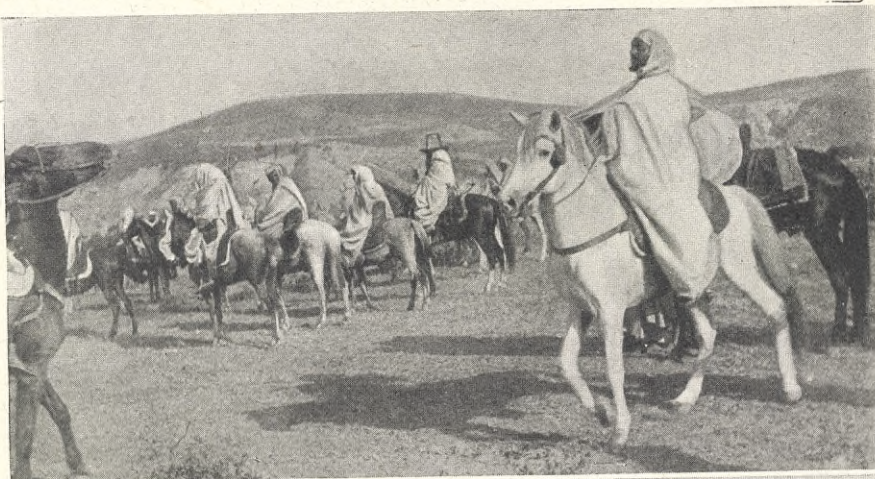
MEDIRID, Rysslands förnämsta koloni för japanska fångar.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöforsparre Sjölm.—Obo

DEN MAROCKANSKA FRÅGAN.

Senaste bilder från Marocko som f. n. i hög grad binder den storpolitiska uppmärksamheten och hotar med allvarliga europeiska förvecklingar.

1. MONLEY MOHAMMED, den marockanske tronpretendenten, omgiven af sin livvakt.
2. PRETENDENTENS LÄGER i närheten af den af honom belägrade staden Udjda; jordhålorna i bakgrunden äro kafeer, i hvilka krigarne vederkvicka sig emellan slagen.

Efter fotografier.

notisch: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre osism—1907.

3. ALGERISKA SMUGGLARE, förande kontraband till de marockanska rebellerna, arresteras af franska gendarmer.

O. D.-KÖREN PÅ TURNÉ.

O. D.-KÖREN I BERLIN MED SIN ANFÖRARE, DIREKTÖR HEDENBLAD (X). Grupp fotografi tagen af svenske fotografen Billberg i Berlin. Svenske pastorn i Berlin, Helander, synes i bakgrunden.

LANDTBRUKSMÖTET I SKARA.

Foto. Lindhé. Skara.

TVENNE BILDER FRÅN SKARABORGS LÄNS 21:STA LANDTBRUKSMÖTE: Landbruksutställningen och det yttre af industriutställningen.

Kilché: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre Skön—Gbg.

BÄRPLOCKNINGEN.

Berättelse från Norrland för H. 8 D. af HJALMAR HÖGLUND.

Det var i bärplockningstiden det hände, det vill säga det var egentligen bara början af slutet då eller utskiftningen af den del af lifvet, som de båda hvar för sig fått på sin lott. Den gången trodde de att det värsta redan var öfver och att de stodo bra nära målet, men efteråt förstodo de dock, att de i själfva verket bara stått vid vägskälet, som förgrenade deras vägar åt hvar sitt håll, och om de vägarna sedan skulle löpa samman igen någonstädes långt borta, det visste de icke och trodde det icke häller. Den bärplockningen ångrade de sedan båda, han isynnerhet, och önskade den ogjord, ty hade den icke kommit emellan så hade deras vägar kanske icke skilts. Men *kanske* är också ett ord, som man så gärna söker upp och håller sig till under alla skiften, ty det ordet leder tankarna så behändigt dit man vill eller velat komma.

På eftersommaren, när slåttern är öfverstökad och sädeskörden ännu inte kommit i gång, då börjar bärplockningstiden och räcker till bra långt fram på hösten. Först gäller det hjortronen — eller "snutter" som de heta på bygdespråk här uppe — ute på de sankt myrarna, så blir det blåbären i skog och hagar och hallonen inne på "brännerna" och sist och längst och ymnigast komma lingonen. Den tiden är det godt om folk ute i markerna, män och kvinnor och halfvuxna barn och mest af de sista. De som äro först ute, de få mest fastän oftast kart och halfmogna bär, men de som komma sist, de finna kanske intet, och de som känna skog och marker bäst, de få lättast sina kärll fyllda, men de, som känna trakten minst, de få kanske vandra långa vägar för litet eller ingenting. Och nu är det så, att bärplockningen på visst sätt är en handling i löndom. Bärplockarna gå hälst ur vägen för hvarandra, och den, som ertappas, känner sig halft om halft illa till mods, fastän han intet galet gjort. Nog kan det måhända märkas och förstås i byn, när man ger sig åstad i "bärskog", men hvar man går vet ingen, ty det är först sedan behovet är fyllt eller ställena aldeles utplockade, som man nämner något om, hvar man varit. Det är den tysta ifvern hos en och hvar att själf finna de bästa och rikligaste ställena och få vara i fred om dem, som kommer den hemlighetsfullheten åstad.

Lars-Mika hade varit i "hästskog", hade ströfvat hela långa dagen och sökt hästen. Nu är det nämligen så här uppe att under somrarna få hästarna gå fria och sköta sig själfva bäst de vilja inne i skogarna, och därför händer det ofta, att de under veckornas lopp draga i väg många mil från hemtrakten, och det kan stundom åtgå flera dagars sökande för att finna dem. Men sällan händer det dock, att de gå förlorade för sina ägare, ty hvarje häst bär en skälla till vägledning för den, som söker, och vid skullremmen sitter alltid fästad en uppgift om ägarens namn och hemvist, och respekten för andras äganderätt i detta fall brytes icke. Lars-Mika hade i alla fall varit i hästskog, hade ströfvat genom skog och öfver myrar, och på de senare hade han sett att det fanns godt om hjortron det året och att de som bäst voro lagom att plockas, och när han så funnit hästen och kommit hem till bygden igen och där mötte Norroms-Inga ute på vägen, så rann en tanke honom i hägen, som gjorde honom mera uppspelt än vanligt. Ja, det vore allt något för dem! De skulle ut och plocka bär tillsammans!

Han hoppade af hästen och hälsade på Inga, och när det var gjordt, kom han genast fram med sitt förslag.

— Det är godt om snutter i år må du tro. Jag har varit till skogs i dag och sett det, det är aldeles gult af dem ute på myrn, och nu tänker jag med

första ge mig i väg och ta hem en kuntfylla. Du, vill du följa med?

Inga sken upp vid det förslaget, ty hon insåg ögonblickligen fördelen för dem båda af en sådan vandring, men tanken på andras mening om saken gjorde henne likväl litet tveksam.

— Ja, nog vill jag, men då borde vi allt vara flera än bara du och jag, menade hon.

— Flera — jäså för pratet! Nå, då ta vi Lina med oss.

— Och Matts.

Lars-Mika såg ett ögonblick förnöjd på henne.

— Du är slugare än jag, du Inga, sade han med ett godt leende. Topp, du säger till Lina och jag till Matts, och så mötas vi fyra vid Norrbofallet i öfvermorgon kl. 6 på morgonkvisten. Skulle det komma något hinder emellan, så ge vi hvarandra bud, hvarom icke så träffas vi då och där. Är du med om det?

— Ja bevars, Inga var gärna med om det.

— Och kunt tar jag med mig och matsäck för oss bägge, tillade Lars-Mika i det han åter klef upp på hästryggen.

— Ah nej!

— Jo, den här gången, men en tvåkannshämtare får du skaffa dig själf. Adjö! Och så red han.

Nu var saken helt enkelt den, att Lars-Mika och Inga höllo af hvarandra. Det hade visserligen ingen af dem sagt med ett enda ord ännu, de hade bara gått och sett godt på hvarandra och sökt hvarandras sällskap och dylikt, utan att komma sig för med en öppen förklaring, men de visste det ändå så innerligen väl båda två, kände det med sig och sågo det på hvarandras minspel och sätt. Det var bara det förlösande ordet, som fattades, och det ordet låg bara och väntade på ett lägligt tillfälle för att komma fram, och det var just det lägliga tillfället som de sökte få fram genom bärplockningen, det förstodo de bägge utan att säga något om det. Och nu var det desslikes så, att Lina var Ingas vän och Lina och Matts voro fästefolk, öppet, nyförlovadt fästefolk, och där de voro tillsammans, där blef ingen störd af dem, tänkte Inga, och Lars-Mika begrep nu hennes tanke i det fallet och var nöjd med början.

Så möttes de vid Norrbofallet, på den bestämda tiden, och Lars-Mika och Matts buro kuntarna och matsäckarna i dem, men en blekhämtare eller koptarkruka buro de alla. Det låg en lätt morgondimma öfver dalgången, men de doko in i skogen och försvunno snart bland träden och gingo på kända stigar upp mot åsarna, ty bakom dem låg den af Lars-Mika utsedda myren. I öfver två timmar vandrade de, och så nådde de äntligen fram. Vid och jämn utbredde sig myren framför dem, omgärdad af skog och bergknallar: här och där sköt en kil af fast mark in i den som uddar och en och annan låg, trädbevuxen kulle stack upp i den likt holmar i en sjö, men myren själf var sank och vattendränkt men hade godt om hjortron, och för den sakens skull aktades det våta föga.

Matts och Lina höllo sig ständigt förtroligt tillsammans och sökte ensamheten åt sitt håll och då återstod för Lars-Mika och Inga naturligtvis ingenting annat än att i sin tur hålla samman och gå åt sitt håll och det gjorde de också mer än gärna båda två. Inga var en klok jänta och hade gjort sin beräkning fullt riktig, innan Lars-Mika ens hunnit tänka på den saken. Och kärll efter kärll plockades fulla under skämt och tokprat och tömdes i kuntarna, men solen brände sommarhett öfver myren och då och då nödgades de söka skydd i någon skugga vid myrkanten för att få en stunds svalka, och det göromålet gjorde de också mer än gärna, ty då kommo de hvarandra än närmare än under själfva bärplockningen.

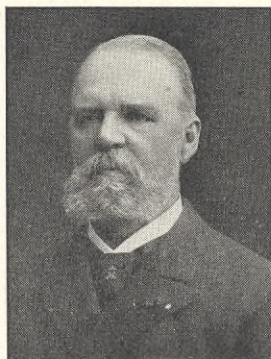
C. J. CHARPENTIER.

80 år fyllde den 22 juni major Carl Johan Charpentier. Officers-ex. 45, löjtn. vid Kronobergs reg:te 58, kapten 64, major 78, afsked 01, led. af arméns fullmäktige 75. Öfverkontrollör vid bränvinstillverkningen i riket 83—95.

J. THOMAEUS.

70 år fyllde den 6 juni kyrkoherden Jöns Thomaeus. Född i Benestads församling (Malmöhus län), stud.-ex. 55, prästvigd 61, komminister 79, kyrkoherde i Oderljunga o. Perstorps församlingar sedan 94.

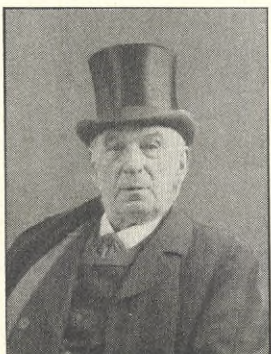
A. TAUBE.

60 år fyllde d. 23 juni trafikdir. vid statens järnv. Adolf Taube. Led. af stadsfullm. o. flera komm. inst. i Helsingborg, suppl. i landstinget. Led. i flere järnv.-styr. samt af ett stort ant. järnv.-komm. o. konfer. Rev. i Ensk. järnv. pens.-kassa. Chef för Hyllinge stenkolsverk. Verkst. dir. o. trafikchef för Engelholm—Klippans järnv.

C. A. BROLÉN.

60 år fyllde den 14 juni rektorn vid Uppsala högre allm. läroverk fil. dr Carl Axel Brolén. Stud.-ex. 62, fil. dr 72, rektor i Västerås 83, i Uppsala sedan 99. Arffurstarne f. d. lärare. Lektor vid allm. läroverket i Gäfle sedan 80.

A. NORMAN.

80 år fyllde den 10 juni f. stadsmäklaren Anton Norman i Stockholm. Etablerade på 60-talet omfattande mäklariäffär. Tog i början af 90-talet afsked från stadsmäklarebefattningen.

E. POSSE.

70 år fyllde den 14 juni f. kaptenen greve Erik Posse i Stockholm. Und.-löjtn. vid Andra lifgrenadierreg:tet 55, löjtnant 62, kapten 76, afsked ur krigstjänsten 90. Anställd i italiensk krigstjänst 61—62 och bevisade därunder belägringen af Messina 61.

C. G. CARLSON.

Kronolänsmannen i Tveta häraads slottsdistrikt Carl Gustaf Carlson, fyllde den 6 juni 60 år. Född i Hofmantorp (Kronob. l), stud.-ex. 66, sedan 83 kronolänsmän.

G. W. WACHTMEISTER.

Godsägaren greve Gustaf Wilhelm Wachtmeister å Husbygd i Södermanland, fyllde den 12 juni 55 år. F. d. löjtnant i Södermanlands regementes reserv. Hushållningssällskapets v. ordf. i Södermanlands län sedan 99. Led. af landstinget sedan 87.

T. BLANCH.

70 år fyllde den 18 juni hofkonsthandlaren Theodor Blanch i Stockholm, den kände grundläggaren af Blanch's kafe och Blanch's teater, hvilken senare förvandlades till konstsalong.

F. E. BERGER.

Kyrkoherde Frans Emil Berger fyllde den 15 juni 60 år. Stud. ex. 67, prästvigd 70, komminister 73, kyrkoherde i Ryda sedan 99.

H. LEMKE.

Distriktschefen vid statens järnvägars tredje distrikt, majoren vid väg- och vattenbyggnadskåren Harald Lemke fyllde den 28 maj 50 år. Banningenör 86, t. f. bandirektör 96, t. f. byrådirektör 99, distriktschef 02. Led. af stadsfullmäktige och hamndirektionen.

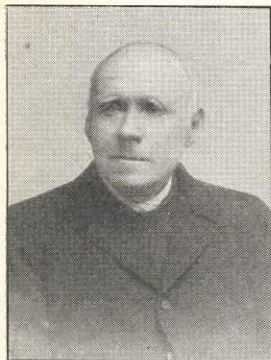

G. C. K. H. H. v. SCHÉELE.

En af Hallands mera bemärkte jordbrukare godsägaren Götrik Carl Knut Herman Henrik von Schéele å Plönninge i Halland fyller d. 5 juli 50 år.

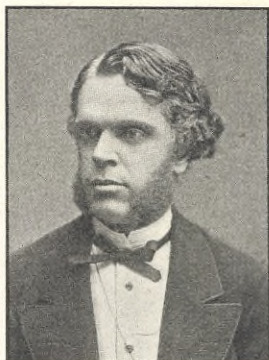

PORTRÄTTGALLERI

C. O. REMAHL. †

I Ronneby afled den 9 juni apotekaren Carl Olof Remahl 87 år gammal. Apotekarex. 43, innehade sedan 60 apoteket i Ronneby. Anlitad för kommunala uppdrag, var R. bland annat inspektör för elementarläroverket i Ronneby under åren 72-74.

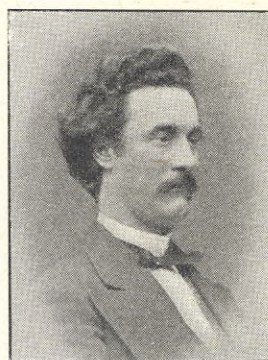
P. W. BERGSTEN. †

Den 12 juni afled i Norrköping andre stadsläkaren därstädes, med. dr. Peter Wilhelm Bergsten. F. 28, stud.-ex. 49, med. lic. 58, med. dr. 77. Sedan 60 prakt. läkare i Norrköping, från 63 läkare vid kronohäktet och sedan 84 andre stads-läkare därstädes.

P. V. SVALIN. †

Chefen för A.-B. V. Svalins Mek. Verkstad ingenjör Per Victor Svalin afled den 14 juni. F. 38 i Lerbäck, grundade 74 Västerås M. V. och 84 A.-B. V. Svalins M.V. Stadsfullmäktig i Västerås 75-84, i Nyköping 85-01. Intresserad kommunalman, mångårig ledamot af kyrkorådet.

G. T. SANDELIUS. †

Den 6 juni afled i Nyköping andre stadsläkaren därstädes med. lic. Gustaf Theodor Sandelius. Född 42 på Gotland, stud.-ex. 62, med. lic. 76, förordn. i Sköfde, Östersund, Mariestad, på Karlberg m. m. 77. Andre stadsläkare i Nyköping sedan 77.

(Forts. fr. sid. 627.)

— Har du varit med om att plocka smultron under snön? sporde Lars-Mika godmodigt vid ett sådant tillfälle.

Inga såg illmarigt på honom från sidan.

— Nej, hvad vill det säga?

— Det skall vara de bästa bären, fortfor Lars-Mika. Såg du inte att Matts och Lina nyss plockade såna bär som bäst?

Inga hade nog sett det, men det ville hon naturligtvis inte tillstå. Hon var gudnås redan fullvuxen kvinna.

— Nej, hur gick det till? frågade hon i stället, och hon hade naturligtvis ingen beräkning med den frågan, nej bevars, hon bara frågade ändå. Men i blinken hade hon Lars-Mikas arm om sig.

— Jo — så — här — gick — det — till! svarade han och kysste henne mellan hvar ord.

Nu visste Inga hur det gick till att plocka smultron under snön, och flämtande lade hon sin arm om Lars-Mikas hals och lutade sig intill honom.

— Hvarför har du inte visat mig det förut? förebrådde hon sakta och tycktes vilja ha en lektion till, och Lars-Mika böjde sig beredvilligt till henne.

— Så får jag väl söka hjälpa upp den saken nu, menade han och kysste henne på nytt gång på gång. Så sutto de tysta en stund tätt intill hvarandra under känning af, att det skedda var nog för tillfället.

— Nu är det väl klart oss emellan? sade Lars-Mika till sist.

— Det är så.

— Och till våren försöka vi väl?

— Ja, om det gå för far och mor.

— Äro de emot det?

— Ja, jag tror det, kom Ingas svar litet undvikande.

— De få ge med sig. Och så får du inte ta emot någon annan på lördagskvällarna.

— Var lugn, du! Jag släpper inte in någon annan än dig, inte ens Lillsjö-Johan.

— Lillsjö-Johan?

— Ja, du förstår, det är han, som far och mor egentligen bestämt åt mig, för han har så godt anseende, säga de.

Lars-Mika brusade upp.

— Jag har väl inte gjort något galet håller, så hvad godt anseende beträffar så är väl mitt lika bra som hans kan jag förstå!

— Nej, inte på det viset. Men han är ensam

arfvinge på hemmanet begriper du, och det har godt om skog, påstår far. och pangar får han också.

Lars-Mika teg och erfor för första gången riktigt kännbart rikedomens och välståndets företräden. Men i trots och till motvikt spände han musklerna och satt och liksom pröfvade kraften och viljan och förmågan hos sig.

— Hvad jag inte har, kan jag arbeta mig till, bröt han slutligen ut. Han får vika han måste det, om du . . .

— Tyst hörde du! afbröt Inga hastigt och for förskrämd upp. Det lät som ett skratt. Det måste finnas mer folk här vid myren.

— Det låter så, medgaf Lars-Mika, i det han reste sig och gick några steg inåt skogen. Men Inga tog sin hämtare och skyndade bort till det andra partet.

Lars Mika tyckte sig höra ett nytt, underligt hänfullt skratt, och han gick några slag i skogsbrynet och spejade, men utan att varsna någon.

— Du trifs godt här på myren, du Lars-Mika, ljöd det plötsligen uppifrån, nästan rätt öfver honom, och när han såg upp, såg han Lillsjö-Johan stå uppe på en klippbrant och se ned på sig med ett spefullt grin, och Lars-Mika erfor vid den synen en obehaglig känsla nästan som om han blifvit biten.

— Jag, går i hästskog, jag, fortfor Johan och skakade betset. han bar på. Men du plockar smultron under snön, du, efter hvad jag såg och hörde, och sånt slisk passar nog för dig.

— Det rör dig inte.

— Åh nej, inte precis det, men jag tycker bara, att du tar det för allvarsamt, Lars-Mika. Du skall veta, att Norroms-Inga inte brukar vara så värst snål på den varan. Nog har jag fått min del alltid.

— Du ljuger, din afundsjuka stackare! svarade Lars-Mika föraktligt.

Nu var det visserligen sannt att Johan en gång fått kyssa Inga, men att det skedde under tvång i en pantlek, det nämnde han ingenting om.

— Fråga henne själf! sade han i stället. — Du må tro, det är fler än du och jag, som af Norroms-Inga bjudits på slika bär. Men för dig är det kanske inte så noga, om du kommer efter och slickar skålarna, som andra ätit ur först.

Det var för starkt för Lars-Mika. Hans sinne rann till på allvar, och med några ursinniga språng stod han uppe på klippan.

— Du skäller ned den du själf vill åt, du! hväste han och gick Johan in på lifvet. — Du är den simp-laste usling, du!

Lars-Mika visste inte riktigt, hvad han gjorde, men han slog till, vildt och hänsynslöst, och den andre föll bakvänges ned från klippan. och där nere var det stubbar och stenar och efter fallet blef det dödyst.

I en handvändning var Lars-Mika nere igen och stod lutad öfver Johan, som låg där sanslös och blek och i det ögonblicket genomförs han af en förkänsla af, att nu var all bärplockning slut, nu var hans väg stängd genom ett knytnäfsslag, nu var det ute med allt. Åh, Herre Gud, inte hade han velat bli en man-dråpare! — Hallå-å-å!!

De andra skyndade till och stodo tysta en stund och sågo ömsom på Lars-Mika och ömsom på Johan och så brast Inga i gråt. Men utan att växla många ord, gjorde Matts och Lars-Mika i ordning en bår, och så hjälptes de åt alla fyra och buro den slagne till närmaste fåbodstuga, som till all lycka inte låg så värst långt borta. Där lade de honom i en säng och fingo honom till sans igen. Men Johan sade ej mycket. Att det ena benet var brutet och att det kändes, som om något kommit i olag inne i bröstet, det var det enda de omkringstående fingo klart för sig.

Någon bärplockning blef det i alla fall icke vidare af, utan alla fyra togo sina käril och gingo modstulna hemåt, lämnande den skadade i fåbodpigans vård. Lars-Mika gick direkt till Johans hem och omtalade hvad som hänt, och att han då själf undgick våld var ett under. Men bud sändes till läkaren, och denne red bort till fåbodarne och undersökte Johan och förklarade, att han måste stanna där han var och inte på länge borde föras hem. Så flyttade Johans mor dit upp för att sköta honom.

Lars-Mika gick och grubblade och grämde sig öfver allt detta och blef skygg och tyckte sig se underliga miner hos alla han träffade, och de minerna gällde honom. Men midt under detta grubbel och själföförelse nådde honom en hviskning: Far till Amerika, Lars-Mika, för annars blir du häktad som våldsvärkare! Far till Amerika, Lars-Mika!

Det var den sjuke i fåbodstugan, som hviskat den hviskningen, och med hemligt bud kom den till Lars-Mikas öron, ty han, Johan, ville honom egentligen inte: ondt, bara han gick åt sidan, gick ur vägen för honom i hans kärleksaffärer. Detta med knytnäfsslaget och fallet var också ett medel att få honom undan, ty reste han till Amerika, så vore han borta, och reste han icke, så skulle det lagas så, att han blef brännmärkt och makad åt sidan på det sättet.

Amerika! Lars-Mika gick och tänkte på det ordet tills det riktigt grodde sig fast hos honom. Det vore kanske bäst att resa. I hemtrakten var han nu i alla fall så godt som omöjlig, kanhända skulle det gå honom bättre där ute. Han hade fjäderstål i lynnet, som spände emot och fjädrade ut sig igen, hur hårdt det än prässades, och med slikt lynne skulle det gå. Han skulle bända och bryta sig fram och bli rikare och för mer än Lillsjö-Johan, det skulle han. Men Inga...

En kväll när Lars-Mika stod i de tankarna, kom Inga helt oförmodadt till honom och lade sina armar om hans hals och grät.

— Far till Amerika, Lars-Mika, för annars går det aldrig väl! Åh, käre du, far, bad hon.

— Men om jag stannar och tjänar af straffet och låter det gå öfver, och blir som det gamla igen, för något skambrott har jag väl ändå inte gjort?

— Nej, det går inte, för då...

— För då skulle du kanske inte ta mig?

— Ne-nej... Far säger, att det vore ogörligt, snyftade Inga.

Lars-Mikas ögonbryn drog samman.

— Och far hälsar, att du kan få låna respängar af honom, om du ger dig åstad, fortfor Inga.

Då knöt Lars-Mika händerna.

— Hälsa du far din tillbaka och säg honom, att jag är karl att skaffa mig respängar själf och att jag kan fara till Amerika, utan att han behöfver sparka mig i väg! sade han hårdt. — Nå, jag skall resa, tillade han efter ett ögonblicks tystnad. — Adjö med dig då, Inga!... Ja, det är inte värdt du säger något om att vänta, det är inte lönt, du, för det vet jag ändå, att du inte kan, som du nu har det... Du är svag, och det råar du inte för... Tag honom, du, som far och mor vill, tag honom med gård och skog!... Jag skall inte tänka ondt om dig för det, inte om dig, bara om mig själf... Adjö... Och han slet sig ifrån henne och gick med starka känslor i svallning.

Och Lars-Mika reste.

När ångaren gled ut ur hamnen och började rida upp och ned på hafsvågorna utanför skären, då stod han och såg i det längsta mot kusten och greps af en nästan vanvettig förtviflan öfver att se det land försvinna, som bar hans allt, öfver att mista hem och kärlek och hopp bara för ett ögonblicks öfverilning, öfver att stå som en skolpojke, som fått bakläxa, och få börja om igen, få börja om igen fastän han var gamla karlen! Och han bet samman tänderna och grät utan tårar inom sig. Men när han såg sig om, såg han hundrade andra, som med sammanprässade läppar stodo och sågo mot samma försvinnande strimma af kust, och då drog han en suck af lättnad och tillfredsställelse öfver att han icke var ensam om saknaden, öfver att hvad han kände, när allt kom omkring, bara var en liten del af allt det myckna, som ångaren bar inom sin reling af dolda, förtegnade känslor.

EN FOSTERLÄNDSK FEST.

Foto. Selin, Hjärpen

Kitché: Bengt Sjöforsparre.

DEN NYRESTA BAUTASTENEN I MÖRSIL.

Under pingsthälgen afhölls i Mörsil en synnerligen anslående förmminnesfäst, därvid en ny bautasten restes.